

ИОСИФЪ I.

Негово Блаженство Българский Екзархъ Иосифъ I е роденъ въ градеца Калоферъ на 1840 година. Кръстното му име било Лазаръ Иовчевъ. Най-напрѣдъ се училъ въ родния си градъ, а слѣдъ това отишълъ въ Цариградъ, та постѣпилъ на учение въ едно французско училище. Въ сѣщото

училище той билъ и учителъ — прѣподавалъ на другитѣ ученици български езикъ. Като свършилъ наукитѣ въ това училище, отишълъ въ френската столица Парижъ и постѣпилъ въ едно висше училище да изучи *правото*. Тамъ стоялъ нѣколко години и слѣдъ това се завърнѣлъ пакъ въ Цариградъ. Турското правителство го назначило за членъ въ едно отъ цариградскитѣ сѣдилища.

По това врѣме той наченѣлъ и да пише статии изъ разни вѣстници да поучава народа. А по сетнѣ и самъ е редактиралъ българското списание „Читалище“.

Когато се образувала българската екзархия, той билъ назначенъ при екзарха за пръвъ чиновникъ (секретарь). Тогава приелъ и духовенъ чинъ. Прѣзъ 1875 година екзарха го испратилъ да управлява Видинската митрополия. Слѣдъ малко врѣме пъкъ го избрали за Ловчански владика. Въ Ловечъ стоялъ само една година. Въ това врѣме се отворила Руско-турската война. Турския султанъ свалилъ българския екзархъ Антимъ I и го испратилъ на заточение, а на негово мѣсто българитѣ избрали Ловчанския владика Иосифа — сегашния екзархъ. Тогава било и размирно